

[Forsvarsministeren.]

med hensyn til underskrivelsen af denne aftale. Jeg kan ikke se, at det, at regeringen i Vesttyskland fortsat overvejer sagen, kan få konsekvenser for det samarbejde, som fru Hanne Reintoft nævnte.

Vi har jo også, som fru Hanne Reintoft var inde på det, en forskellig opfattelse på et område, der vedrører atompolitikken, idet Danmark som bekendt ikke tillader atomvåbens tilstedeværelse på vort eget territorium; her er vi altså i modsætning til opfattelsen hos de fleste andre NATO-lande.

Om atompolitikken inden for NATO, det atomforsvar, der er i NATO, kan jeg oplyse, at den er til drøftelse i den permanente komité, hvoraf Danmark er medlem. Jeg har ikke under de drøftelser, hvori jeg har deltaget, hørt den vesttyske forsvarsminister fremhæve synspunkter vedrørende indstilling over for atomforsvaret, der afviger fra dem, de øvrige NATO-lande har. Jeg mener altså ikke, man kan sige, at der er en konflikt i spørgsmål, der vedrører atomforsvaret eller, om man vil, atompolitikken inden for NATO.

Hanne Reintoft: Nu er det ikke noget nyt, at forsvarsministeren korrigerer mig; forrige gang var det vist en længere disput om min evne til at udtale fremmedord, der var aktuel. Ikke desto mindre vil jeg gerne sige tak for svaret, for jeg kan måske tyde det derhen, at man har ladet sig berolige af, at Vesttyskland ikke har taget endelig stilling til sin atompolitik. Vil det sige, at Danmarks forsvarsmæssige tilknytning til Vesttyskland skal tages op til en nyvurdering, hvis Forbundsrepublikken fortsat nægter at underskrive ikke-spredningsaftalen, eller mener man, at Danmark kan have forsvarspolitik sammen med en anden stat, når den ene er en stat, der går ind for atomvåben, og den anden er en stat, der i hvert tilfælde officielt, uanset at vi har adskillige fremføringsmidler til atomvåben, prøver at sige til befolkningen, at vi ikke har atomvåben på dansk grund?

Forsvarsministeren (Ninn-Hansen): Jeg har vist aldrig bestridt fru Hanne Reintofts evner i nogen som helst retning, heller ikke til at udtale fremmedord; det var mine

egne evner til at udtale dem, jeg i sin tid bestred.

Jeg har — vi har — ingen overvejelser med hensyn til at opsiges samarbejdet inden for NATO hverken med Vesttyskland eller andre lande, som vi samarbejder med inden for nordregionen. Vi har jo dér et samarbejde med Norge. Jeg nævnte før over for fru Hanne Reintoft, at det sted, hvor man drøfter atomforsvaret, som vi da hele tiden har været bekendt med og er bekendt med at NATO opererer med, har vi ikke konstateret forskelle i opfattelsen, og det er jo det, spørgsmålet drejer sig om, når man skal se på, hvorvidt vi kan deltage i fælles arbejde inden for en militær alliance, at vi med hensyn til selve atomforsvaret kan have en politik i fællesskab med de andre. Det har vi haft hidtil, og det kan vi også have, bortset fra at der kan være enkelte områder, hvor vi har en afvigende opfattelse, og dér har jeg før nævnt et sted, hvor vi altså ikke har fuldstændig samme opfattelse som de fleste andre NATO-lande.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Niels Matthiasen* til ministeren for kulturelle anliggender:

„Vil ministeren søge frigjort penge fra den såkaldte katastrofefond, således at Fiol-Teatret kan overvinde den økonomiske krise, der er opstået ved Dansk Skolescenes likvidation?“

Skriftlig begrundelse:

Ved Dansk Skolescenes likvidation er Fiol-Teatret blevet påført et tab på omkring 50.000 kr., idet indgåede aftaler bortfaldt. Teatret er derved bragt i en alvorlig økonomisk situation.

Da der til rådighed under ministeriet for kulturelle anliggender findes et beløb på 600.000 kr. til anvendelse for privatteatrene i København i økonomiske krisesituationer, af hvilket beløb intet er brugt i indeværende finansår, må det være muligt at kunne frigøre de nødvendige penge fra dette rådighedsbeløb til at sætte Fiol-Teatret i stand til at fuldføre denne sæson og til at forberede den kommende i Snaregade.